

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפסול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "גרוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכתבים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זעזעאל

לעילוי נשמת שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת ויקרא

2 ניסן תשפ"א | גיליון מס' 359

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"ולקח הכהן מזם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה... ואת כל חלבו יקטיר המזבחה" (ד, כה-כו).

ביאר מרן זצוקללה"ה (משוש תבל-ויקרא עמ' יג): הנה התורה מצווה בקרבנות להקריב את הדם ואת הקֶלֶב על גבי המזבח, והרמז בזה - כי החלב מסמל את מידת העצלות, ואילו הדם מסמל את מידת הזריזות, כי הדם אינו יושב במקום אחד, אלא הוא כל הזמן בתנועה ובזרימה, להורות שצריך האדם להשתמש בשתי מדות אלו לעבודת השי"ת, כי פעמים צריך להיות זריז, ופעמים שאדברב טוב ונכון לנהוג במדת העצלות.

משל למה הדבר דומה, לסוחר אחד שהלך לבית המדרש והתעכב שם כמה שעות, והנה הגיע סוחר גדול לביתו כדי לקנות ממנו סחורה מרובה, ואמרה לו אשתו כי בעלה הלך לבית המדרש, והתעצלה אותה אשה ללכת ולקרוא לבעלה, ומחמת עצלותה הפסיד בעלה רווח גדול באותו יום, כי אותו סוחר נפנה והלך לו.

וכשנודע לו הדבר, גער באשתו ואמר לה שמעתה ואילך אם יבואו לחפשו, הרי שתזדרזי לבוא ולקרוא לו. והנה באחד הימים הגיע איש אחד אל ביתו לגבות ממנו את חובותיו, ואותה אשה הזדרזה הפעם ורצה לקרוא לבעלה, והנה כשהגיע בעלה נתמלא כולו אכזבה כי חשב שנקרתה לפניו עסקה גדולה, ועתה נוכח הוא לראות את בעל חובו מאיים עליו.

אז גער בה בעלה ואמר: "הוי אשה פתיה, הלא תביני שבמקום שהיית צריכה לנהוג בזריזות נהגת בעצלות, ובמקום שהיית צריכה לנהוג בעצלות נהגת בזריזות, וגרמת לי הפסדים מרובים, יען כי הפכת את היוצרות." ועל כן ציוותה התורה להקריב את החלב ואת הדם לפני ה', להורות כי לפעמים צריך לאחוז במידת הזריזות, ולפעמים טוב ונכון לאחוז במידת העצלות בדוקא.

משלחן הראשון לציון

הברכה על מצה עשירה בערב פסח שחל בשבת

הברכה על מצה עשירה, הנה בשו"ת מהר"ח או"ז (סי' ע"א) כתב, שאע"פ שעל פת הבאה בכסנין מברך בורא מיני מזונות, מ"מ אם קובע סעודתו עליה מברך בתחלה המוציא ולבסוף ברהמ"ז, אבל שבת קובעת לזה שכל אכילת שבת נחשבת קבע ע"כ. אולם מהר"ם בן חביב בשו"ת קול גדול (סי' ע"א), העלה דל"א שבת קובעת לאכילת עראי של פת הבאה בכסנין לברך המוציא וברהמ"ז. וכ"כ בשו"ת גנת ורדים (פלא ג סי' י"א) שאין חילוק בין שבת לחול לענין זה. והסכים עמו מרן החיד"א בברכ"י (סי' קס"ח סק"ה) שדבריו נכונים בטעמם, ושכן עמא דבר. ע"ש.

ומ"מ י"ל שבשבת זו שא"א בענין אחר צריך לברך על מצה עשירה המוציא וברהמ"ז, וכמ"ש בתשו' הרדב"ז (ח"א סי' תפ"ט) שבסעודה שלישית של ער"פ שחל בשבת, יש לאכול כזית מצה עשירה ויברך עליה המוציא וברהמ"ז. ע"כ. ובברכ"י (סי' תמד) הביא דברי הרדב"ז, וכתב, והנכון שיטול ידיו ויברך המוציא ויאכל מעט יותר מכביצה מצה עשירה ויברך ברהמ"ז, שבוה נחשב לקביעות סעודה ע"ש. וצ"ל שמחלק בין שבת דעלמא לשבת של ער"פ דלא אפשר בלא"ה. אך קשה שהרי יש פוסקים שסוברים שסעודה שלישית אינה צריכה פת, ויכול לקיימה בבשר ודגים או מיני פירות. ומרן בש"ע (סי' קפ"ח) חשב לדבריהם, ופסק, שאם טעה ולא אמר רצה והחליצנו ברהמ"ז של סעודה שלישית אינו חוזר, וה"ט משום שסב"ל. וכמ"ש הבית חדש שם. וא"כ גם לענין קביעות סעודה לא שייך לומר שבת קובעת בסעודה שלישית לברך על מצה עשירה המוציא וברהמ"ז, כיון שאין כל הדעות שוות להצריך פת לסעודה שלישית. וסב"ל.

וכן מתבאר בס' ישועות יעקב (רי"ט תרל"ט) וגם מהר"ח בר דוד אבולעפיא בשו"ת אשדות הפסגה

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מחפשים לפי הארץ? עז הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

מהלכות בדיקת חמץ

(מתוך חזו"ע-פסח)

א. קודם ליל ארבעה עשר בניסן צריכים לנקות ולכבד את חדרי הבית והחצר בניקוי יסודי, כדי שלא ישאר שום חשש חמץ ברשותם בימי הפסח. וכן יש לבדוק בכיסי הבגדים ובייחוד בכיסי בגדי הילדים ובילקוטי בית-הספר שלהם, פן נשאר שם חמץ. ושוב אין צריך לבדוקם בליל י"ד לאור הנר. והנזהר ממשוהו חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה.

ב. בתחלת ליל ארבעה עשר בניסן בודקים את החמץ לאור הנר. וזמן בדיקת חמץ הוא אחר צאת הכוכבים תיכף ומיד. (דהיינו כעשרים דקות לאחר שקיעת החמה). ומיהו בדיעבד אם בדק החמץ אחר השקיעה קודם צאת הכוכבים, יצא ידי חובה. ונכון לחפש ולבדוק החמץ עוד זמן מה בליל יד.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות, וחדר המדרגות, והגינות, ובייחוד יש לבדוק במזנון ובמקרר ובכל יתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה שיש בהם חשש חמץ. לפיכך כל חדרי הדירה צריכים בדיקה. אף על פי שברור לו שמעולם לא אכל שם חמץ.

ד. הספרים אין צריכים בדיקה.

ה. כשיש ילדים קטנים בבית, יש צורך לבדוק גם תחת הארונות ותחת המטות שמא הכניסו שם חמץ. ואפילו אם תהיה לו טירחא רבה בבדיקה קפדנית כזאת אל יקוץ בבדיקתו, כי כבר אמרו חז"ל: לפום צערא אגרא.

ו. נוהגים לתת חתיכות קטנות של פת, כל אחת פחות מכזית, (עטופים בניירות), בארבע פנות הדירה, והבודק מחזר אחריהם למוצאן ולבערן עם יתר החמץ אשר ימצא בזמן הביעור. ועל פי הקבלה יש להניח עשר חתיכות. ואע"פ שאין מנהג זה מעכב, מ"מ נכון לקיימו.

ברכת מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה לקראת חג הפסח

[מתוך גלינות קובץ בית יוסף].

ב"ה, ירושלים. כד אדר תשמ"ז

צורר המור לפ"ק

אל אחינו בית ישראל אוהבי תורה ושוחרי תושיה, ה' עליהם יחיו. שלומכם ישגא לעד.

בפרוס הפסח הבא עלינו לטובה, אני מתכבד לברך אתכם ואת משפחותיכם, בברכת תזכו לשנים רבות נעימות וטובות. ואת חג המצות תחוגו בשמחה ובדיצות. חג כשר ושמח.

הנה חג הפסח מסמל בקרבו את חובת החינוך התורני על מבוועי התורה והיראה, כמו שנאמר בתורה: "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, כעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים", הכי קרא שמו "פסח" פה-סח. פה ישיח בתורה ובשבח והודאה להשי"ת על כל ניסיו ונפלאותיו אשר עשה עמנו ועם אבותינו. ולכן מצוה על כל אחד ואחד מאתנו להשפיע על אחינו בית ישראל לחנך את בניהם לתורה וליראת ה' טהורה. ובזכות זה יקויים בנו "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל".

בברכת מועדים לשמחה

עובדיה יוסף

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

סילוקו של מרן - כסילוק השמש בצהריים!

בשנת תשי"ד כאשר הוציא מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה את ספרו הראשון - שו"ת חזון עובדיה על הלכות פסח שעורר פולמוס רב, בעלי קנאה ריב ומדון ציערו ורדפו אותו, עד שנהיה חולה בליל הסדר, למחרת בחג הפסח עלו לביתו של מרן הגאון רבינו עזרא עטייה זצ"ל יחד עם הגאון רבי יעקב עדס זצ"ל ואמרו לרבנית ע"ה: "תדעו לכם שהשמש זרחה ושום כברה לא תוכל לכסות אותה!".

אכן אמת מה נהדר חותמו הגדול של מרן שהטביע בעולם כולו, והשאיר אחריו בנים תלמידי חכמים מופלגים, אלפי תלמידים חשובים, גאונים ויקרים, ספרים וכתבים עד לאין קץ ותכלית, מפעלים ופעלים, תקנות ומנהגים, וממילא לכאורה אי אפשר היה להגדיר את סילוקו של מרן כ"שריפה" אלא רק כ"חורבן", כי בניינו ורוב חילו וגדלותו טבועה וקיימת בעולם כולו ובכל בני דורו שבישם נשמתם באהבת ועריבות התורה.

יחד עם זאת, סילוקו של מרן אינו כסילוקם של שאר צדיקים וחסידים. סילוקו של מרן הרי הוא כסילוקה של השמש בצהריים! סילוקו של המאור הגדול שהזריח את אור תורתו ויראתו בכל העולם כולו! סילוקו של הצדיק שלא פעל ועשה רק למען תורתו אלא למען הכלל כולו! סילוקו של צדיק שנלקח מאתנו בפתע פתאום!

(שלהבת יוסף חי).

